

دوشنبه 6 آبان 1398-29 صفر 1441-28 اکتبر 2019

آغاز هفته همبستگی بین دانشجویان و استادان دانشگاه ها (1357 ش)

آغاز هفته همبستگی، س. دانشجويان و استادان دانشگاه (1357 ش)، در ادامه مبارزات ملت مسلمان ايران بر ضد رژيم فاسد و استبدادي پهلوي و در راستاي حرکت انقلاب اسلامي ايران، هفته همبستگی بين دانشجویان و استادان دانشگاهها در ايران آغاز شد. مقامات رژيم شاه نیز همزمان با آغاز این هفته و براي پیشگیری از اقدامات انقلابی دانشجویان و استادان دانشگاهها، دانشگاهها، هاي تهران و شهید بهشتي (ملي سابق) را تعطیل کردند. همچنین در این روز به علت حضور گسترده معلمان و دانشآموزان در تظاهرات بر ضد رژيم شاه، مدارس سراسر کشور به حال نیمه تعطیل در آمد. در حالی که تظاهرات گسترده مردم در شهرهاي مختلف ايران ادامه داشت، زندانیان سياسي و عادي شهر همدان، در اعتراض به جنایات رژيم شاه و شکنجههاي مأموران زندان، اعتصاب غذا کردند.

درگذشت "ایثما، مرگ، تال" مخترع معارف آلمانی (1899م) اوتمار مرگن تالر مخترع آلمانی، در 11 می 1854م در خانوادهای که تمام اعضاي آن، استاد و معلم بودند، در ایالت وورتمبرگ آلمان به دنیا آمد. او از نوجواني به مکانیک علاقه داشت. از این رو، در يك کارگاه ساعت سازي به کار پرداخت. اوتمار پس از چندي به دعوت يکي از دوستان خانوادگي راهي امريکا شد و در شرکتي که به ساختن ابزارهاي علمي ميپرداخت، مشغول به کار شد. او در اواخر دهه 1870م با نمونه جديد ماشين تحريري روبرو شد که براي تعمير نزد او آورده بودند. جوان آلماني روي اين دستگاه که نقايص بسيار داشت کار کرد و تغييرات سودمندی در آن داد. از زمان ايجاد صنعت چاپ تا آن زمان، چاپ بدین صورت انجام ميگرفت؛ شد که کارگر چاپخانه، حروف پراکنده را يك به يك برميداشت و آنها را به ترتيب کنار يكديگر قرار ميداد و چون کار چاپ به پايان ميرسيد، بار ديگر حروف را پراکنده ميکرد. مرگن تالر انديشيد ترتيبی دهد که حروف پس از چاپ پراکنده نشوند. از این رو، دست به کار شد و پس از هفت سال تلاش، موفق به اختراع ماشين حروف چاپي چيني گرديد که قادر بود همه سطرها را به يك اندازه بچيند. هنگامی که مرگن تالر کار را به پايان رساند، ماشين حروف چاپي را که امروزه بيشتري کارهاي چاپي با آن صورت ميگيرد، اختراع کرده بود. اوتمار مرگن تالر سرانجام در 28 اکتبر

1899م در 45 سالگی، درگذشت. درگذشت "جان لاک" فيلسوف و نظریه پرداز معروف انگلیسی و بنیانگذار فلسفه حکومت دموکراسي در 29 اوت 1632م جان لاک، فيلسوف و نظریه پرداز معروف انگلیسی و بنیانگذار فلسفه حکومت دموکراسي در 29 اوت 1632م در رینگتن انگلستان به دنیا آمد. وي تحصيلات خود را در آکسفورد به پايان رساند و پس از آن به تدریس زبان يوناني، معاني بيان و فلسفه پرداخت. وي در سالهاهاي بعد به تفکر درباره دستگاه فلسفي خود که اساس دموکراسي جهان است، پرداخت. کلید فلسفه لاک شامل دو کلمه "توافق قراردادي" است. وي اعلام داشت که تمام حکومتها، سراسر، روابط انساني و همه زندگي را بايد به مثابه داد و ستد تلقی کرد. لاک، ذهن انسان به هنگام تولد را هموار و چون لوحه سفيد ميديانست که تجارب حسي، مانند متن کتاب، از آغاز تولد تا زمان مرگ، بر لوح ذهن نوشته ميگردد. اين معلومات به صورت حفظيات شکل ميپذيرد و حفظيات به گونه فکر و فکر به جامه عقل درميآيد. بنا براین عقل انسان چیزی جز ارزشيابي دنياي مادي که از دريچههاي حواس به داخل ذهن راه ميآيد، نيست. لاک بر این عقیده است که اشخاص مختلف، دنيا را به صور مختلف ميبينند، زيرا اگرچه حواس به ظاهر يکي است، اما دنيا را متفاوت دريافت ميکنند. وي حکومت خوب را حاصل قرارداد میان انسان با انسان ميديانست و وظیفه حکومتها را خدمت به مردم عنوان ميکرد. لاک درباره حکومت عادلانه ميگفت که بايد مبتني بر رضایت اکثریت مردم باشد. به مردم آزادي بيان، آزادي فکر، آزادي انتخاب و آزادي دين بدهد و براي آن که کار به خودکامگي نکشد، لازم است که سه قوه مقننه، مجريه و قضائيه وجود داشته باشند. اما رؤيای لاک از حکومت آزادي خواه ملي فراتر رفت و او اصولي، هم براي حکومت بينالمللي و هم حکومت ملي، طرح افکند. به نظر لاک، دوره ترقي واقعي وقتي آغاز خواهد شد که کشورها نیز چون مردم، طبق يك قرارداد اجتماعي با هم متحد شوند و از لحاظ سياسي به يكديگر اتکا ورزند. لاک عقیده داشت که هدف همه حکومتها، حفظ حيات، آزادي و خوشبختي ملتهاست. اصل عدالت مبتني بر نياز و احتياج مردم است و عاملي که معلوم ميگردد مردم به چه چيز احتياج دارند، صدای آنهاست. وي در این جا عنوان ميکند که اخلاق و رفتار خوب، نتیجه حکومت خوب است. فلسفه لاک را مي توان چنين خلاصه کرد: استقلال افراد در يك جامعه دموکراسي، اتکاي اقوام در کشورها به يكديگر در دنياي آزاد؛ استقرار اخلاقيات بر مبنای تعاون در میان همه افراد بشر. از آثار عمدههاي که لاک در آنها به تشریح عقاید فلسفي خویش پرداخته است، ميگردد. مي توان از کتب رساله درباره فهم بشر، اندیشههاي در باب تعليم و تربيت و معقوليت دين مسيح(ع) نام برد. جان لاک سرانجام در 28 اکتبر 1704م در 72 سالگی درگذشت. (رک: 29 اوت)

تاسيس دانشگاه ها، ا.د (1636م) دانشگاه هاروارد نخستين مؤسسه آموزش عالی در آمريکا، توسط هيئت قانونگذاری «مهاجرنشينان خليج

ماساچوست»، تأسیس شد.

دانشگاه هاروارد (به انگلیسی: Harvard University) یک دانشگاه خصوصی در شهر کمبریج ایالت ماساچوست در ایالات متحده آمریکا است. قسمت هایی از دانشگاه هاروارد مثل دانشکده پزشکی و دانشکده بازرگانی در شهر مجاور کمبریج یعنی بوستون قرار دارد. هاروارد در سال ۱۶۳۶ میلادی (۱۰۱۵ خورشیدی) توسط هیئت قانون گذاران «مهاجرنشین (کولونی) خلیج ماساچوست» ساخته شد. این دانشگاه اولین مؤسسه آموزش عالی در کشور آمریکا و همچنین اولین بنیاد در آمریکای شمالی به شمار می رود. نام آن در ابتدا «دانشکده نو» یا «دانشکده در شهرک نو» بود که بعدها در ۱۳ مارس ۱۶۳۹ کشیشی به نام جان هاروارد ۴۰۰ جلد کتاب به کتابخانه این دانشگاه و همچنین مبلغ ۷۷۹ پوند به این دانشگاه کمک نمود. قدیمی ترین مؤسسه آموزش عالی در آمریکا به تبع نام اولین فردی که زمین و کتاب های خود را وقف ساختن آن کرد، هاروارد نام گرفت.

در طول ۴۰ سال ریاست چارلز ویلیام الیوت، وی اصلاحات بزرگی را در این دانشگاه پدیدآورد که از کارهای او می توان به: دوره های انتخابی، کلاس های کوچک و امتحانات ورودی اشاره کرد. این اصلاحات بر روی آموزش و پرورش آمریکا تأثیر گذاشته و هم آموزش متوسطه و هم آموزش عالی آمریکا به این شیوه تغییر یافت.

دانشگاه هاروارد همیشه یکی از بالاترین رتبه های دانشگاه ها را در سطح جهان داشته و یکی از قدرتمندترین موسسه های مالی غیرانتفاعی می باشد. این دانشگاه به اتفاق دانشگاه ییل، همیشه دو رقیب اصلی در مسابقات علمی، فوتبال و قایق رانی بوده اند.

تاریخچه تأسیس دانشگاه هاروارد

در سال ۱۶۳۸ آن ناحیه و دانشگاه تازه تأسیس را به نام کمبریج نام گذاری کردند. در همان سال جان هاروارد یکی از وزیران پیوریتن و وزیر امور داخلی آمریکا که استاد یکی از شعبه های دانشگاه کمبریج بود در هنگام مرگ، نیمی از سرمایه و املاک خود را که ۷۸۰ پوند بود با چهارصد جلد کتاب به کالج بخشید و کالج مزبور در سال ۱۶۳۹ به افتخار این مرد، هاروارد نامیده شد. تاریخچه هاروارد در حقیقت از سال ۱۶۴۰ آغاز می شود. نخستین جشن دانش آموختگان دانشگاه هاروارد در سال ۱۶۴۲ برگزار شد. بر سر در این دانشگاه لوحه ای نصب شده که متن آن چنین است:

«چون خداوند به سلامت ما را به سرزمین نیوانگلند رسانید، به یاری او خانه های خود را ساختیم و برای ادامه زندگانی خود وسایلی برانگیختیم و مکان های مناسبی برای پرستش پروردگار پی افکندیم و به تشکیل یک دولت غیرنظامی همت گماشتیم. اما آرزوی بزرگی را که در قلب خود می پروراندیم و در پی تحقق آن روزشماری می کردیم، آموزش و پرورش بود که سعادت جاودانه در پی داشت. ما نمی خواستیم که دیو بی سوادی در کلیساها به جای ماند و کشیشان ما در تاریکی نادانی به سر برند.»